

Məhəbbət quşları

(Esse)

Bir dəfə bir rus xanım teleapancının müsahibəsini oxumuşdum: ‘Yalqızlıq bilirsiz nədir? Sizin telefonunuz var, amma zəngli saatınız zəng çalır’.

Mən də tənhalığı mobil telefonla hiss etdim. Nə vaxt ki, mobil telefon mənim üçün zəngli saatı, gündəliyi və təqvimini əvəz etdi. Əsas funksiyasını unutdum bir ara. Elə ‘saat’ deməyə başladım telefonu. ‘Saatimi görməmisiz? ‘Telefon demək istədim’-deyə izah etmək artıq idi. Onsuz da hamı mənə baxanda tənhalığı görürdü.

“Məndə xroniki tənhalıq var”, - demək istədim bir dəfə. Mənə diqqət göstərməyə vaxt itirməyin, mən tənhalığından ayrıla bilmərəm. Ya da o məndən qopa bilməz. Biz bir-birimizə çox bağlılıq - Mən və tənhalıq. Hətta mobil telefonum da bizi ayıra bilmədi. Hətta o adam da, hansı ki, hətta mənim eynəyimi də bəyənirdi. “Dördgöz” - deyirdi, kefi kök olanda. Mən də gülürdüm, kefim kök olanda. Hərçənd ikimiz də bilirdik ki, adı bir sözdən inciyib küsə bilirom.

Amma bu adamın yaxşı enerjisi var idi, məni güldürə bilirom. Qadınlar onları güldürə bilən adamları xoşlayırlar. Yəqin o da bunu bilirom. Mobil telefonum da bilirom. Ona görə o mesajları silməyə qiymırırdı. Yalqızlığım da bilirom bu. Ona görə ən xoşbəxt vaxtlarında da yanımdan ayrılmırırdı.

Xatırlayıram, ən pis cəhətlərimi sadalayıb axırda eynək taxlığımı, lap axırda isə öz-özümlə danişdığını demişdim. Üzünün ifadəsi dəyişmirdi, elə gülümseyə-gülümseyə baxırdı, lap axırda isə güldü.

-Bütün keyfiyyətlərini çox sevdim. Ən gözəli isə ən axırıcı olanıydıq

Qəribə adəmdi, heç nəyə təaccübəlmənmirdi. Biz iki-miz dönyanın ən qəribə adamları idik. Çünkü ən çox pişikləri, itləri və məhəbbət quşlarını sevirdik. ‘Məhəbbət quşları’ - o, tutuquşulara deyirdi:

-Burda yeni bir quş alanda mütləq əlavə bir qəfas də almalısan. Çünkü ana qəfəsdəki o biri quşlar onu istəmə-yib incidə bilər. Quş da insan kimidir, hərkəsə ürəyi işinmir. Evdə tək bir erkək quşum vardi. Tək qalmاسın deyə dişisini də alacaqdım. Amma təzə quşun qəriblik çəkəcəyindən, istənməyəcəyindən də ehtiyat edirdim. Ona görə dişi quşla bərabər hər ehtimala qarşı əlavə bir qəfas də aldım. Eva gətirdim. Elə bil quşlar bu anı gözəyirdilər, elə bil bir-birlərini lap çoxdan tanıyırdılar. Həsrət-lilər kimi bir-birlərinə ‘sənlərlər’. Yəqin ki, ‘sevgi’ deyilən şey bu idi.

O, quşlar haqqında danışır, hardasa zarafata salırıdı. Amma mən bilirdim ki, üzüntüsünü o, bu cür ifadə edir. Onun həyatının ən qərib möqamı o tutuquşularla bağlıydı.

-Onlar məni anlayırdı, sən inanırsan?

Mən inanırdım.

-Bizim aramızda qəribə bir temas vardi. Sanki bir-birimizi hiss edirdik. Mənim həyatdan küsdüyüüm vaxtları id. -deyirdi o.

Aramızda sulugöz olan mən idim, tutuquşulardan danışanda isə ikimizin də gözləri dolurdu.

-Onların ölümüne mən səbəb oldum - deyirdi.

Quşlarla bağlı bu hekayət doğrudan çox kədərli idi. Onların bağrı çatlamaşdı - istidən.

-Mən onları maşında qoyub siqaret almağa getdim. Şüşələr bağlı idi. Heç nə ağlıma gəlmədig. Bir neçə də-qiqədən sonra qayıtdımg. Yerimdə eyləşdim. Arxadan səs gəlmirdig. Halbuki onlar məni gördükleri an səs-səsə verərdilər. Heç vaxt belə səssiz olmazdlarg. Mən arxaya çevrildim vəg

O özünü qınayır, heç cür bağışlaya bilmirdi.

Həmin vaxt o evdən kürməndə, əslində birdəfəlik aynılmışdı və özüylə yalnız o quşları - məhəbbət quşları ni götürmüştü.

-Onlar məni anlayırdılar -deyirdi o.

Bəlkə də mən onu o quşları kimi anlaya bilmədim.

Bəlkə mənim də bağım çattı, nə bilim.

Mən də öldüm bəlkə.

Ondan da, özümdən də, yalqızlığımızdan da xəbərsizg.

Bəlkə də o, bunda özünü günahkar bildi. Ona görə dönədi. Geri dönəndə ‘ärxa oturacağ’ baxıb əzab çəkməmək üçün.

Mobil telefon səssizdəydi.

Günel Natiq

Səhifəni hazırladı: Tural Turan